

Основні принципи, тематична спрямованість: захист інтересів скривджених, принижених, знедолених і несправедливо ображених, надання юридичних консультацій

МАЛОЗАХИЩЕНИХ

Загальнодержавна інформаційна громадсько-політична газета. Засновник ГО "З'єднання борців "За справедливість"

"Виконано при підтримці Фонду Ч. С. Мотта та „Єднання" в рамках програми „Загальні цілі"”

Кого ми боїмося?

Як так сталося, що українці стали боятися один одного?

Дійти до проблем кожної малозахищеної людини – головне завдання Громадського об'єднання "Борців "За справедливість". На жаль, в словах тих, хто звертається до цієї організації, ще не рідко відчувається зневір'я або й звичайний переляк, коли мова заходить про необхідність відстоювати свої права. З одного боку люди прагнуть до захисту, а з іншого – лякаються вести таку боротьбу.

За специфікою своєї роботи керівники організації "Борців "За справедливість" постійно зустрічаються з тими, по відношенню до яких була допущена несправедливість, і, які часто прохають не оголошувати прізвища та не подавати матеріал у газету. Ці люди не якісь там нероби або аферисти, а звичайні українські громадяни, але не рідко неприкритий страх містить-ся у їхніх проханнях захисту.

На початку серпня особисто мені запам'яталися зустрічі з двома жінками. Одна жінка була з села (Рівненська область), чоловіка якої позвірячому побили міліціонери. А друга жінка – мешканка міста (Хмельницька область), для якої керівники державної установи, де вона працює, своєчасно не виплачують заробітну платню.

Перша жінка, навіть, маючи на руках медичні свідчення лікарів про зламані ребра її чоловіка, благала не "виносити сміття з хати", бо була впевнена у тому, що міліціонери, у майбутньому підловлять її на чомусь іншому, щоб помститися за скаргу.

Друга жінка просто боялася втратити роботу, якщо розпочне шукати правду. Керівники організації затримували для неї (і не тільки для неї) зарплату, пояснюючи це тим, що не вистачає коштів. Разом з тим, вони не забували нарахувати зарплатню для себе, а також для тих, хто лише стояв у штаті організації, а на роботу не ходив (як правило, такими "мертвими душами" були великі діти "великих" начальників).

На мою думку, всі ці кривдники, є дуже хорошими психологами. Ось, давайте візьмемо для прикладу випадок з першою жінкою. Міліціонери, яких боїться жінка, розуміють, що не може скаржитися ніяка жінка, чоловік якої час від часу випиває. І це розуміння служить для них "доброю службою" не один рік. Адже, що собою являє чоловік, який п'є? Сьогодні він тверезий, а завтра – п'яний. Сьогодні все нормально, а завтра він з кимось побився або щось розбив. Ось тут і з'являються міліціонери. Якщо відносини з представниками правоохоронних органів нормальні, то будь-який дрібний випадок може й "забутися". Якщо ж відносини погані, – стражі правопорядку можуть роздмухати із мухи слона та утворити кримінальну справу (наприклад, за хуліганство може світити до 3-х років). Чи є гарантованим для жінки, що з нею та з її рідними нічого не трапиться у майбутньому? Хто від цього може бути застрахованим? А у жінки крім чоловіка є діти. Вони можуть, і бавитися як і всі діти, а можуть, випадково, щось скоїти. Як потім розмовляти з дільничним міліціонером?

Свиней і курей не вистачить, щоб загладити своє колишнє шукання правди. Так і живе собі ця жіночка та радіє, що чоловіка не забили до смерті насмерть. Навіщо для неї така правда, після якої потім треба тремтіти весь час та очікувати найгіршого?

Тепер візьмемо іншу жінку, що живе у місті та робить у державній конторі. Її начальники також хороші психологи, ще й очевидно непогані правознавці. Вони знають, що ті їхні махінації, про які здогадалася жінка, ще треба довести у встановленому законодавством України порядку. А цей встановлений законом порядок – ого-го! – не кожному під силу осягнути, усвідомити і виконати, особливо, малозабезпеченим, бо, навіть, на офіційні витрати на захисника-сміливця виступити проти них, треба чимало грошей. А уявіть собі, що скоїлося диво, і жінка довела свою правоту. Як ви гадаєте, скільки вона зможе утриматися на роботі і скільки вона за цей час отримує доган? Та навіть, при умові, що знімуть з роботи начальника і бухгалтера, залишаться інші люди (друзі начальника), які захочуть помститися скаж-ниці. Не знаючи повної картини того, скільки людей замішано в тих махінаціях, жінка буде лякатися кожного сто-пва. Вона весь час буде жити із очіку-ванням якоїсь провокації проти неї. Хто з вас після цього захоче такої спра-ведливості?

Страх бути в подальшому кимось покараним зупиняє і тих людей, які співчують скривдjenням та можуть бути свідками по цих справах. Фор-мула "моя хата – з краю" в наш час не є відображенням пасивної життєвої позиції (як колись), а є правилом для самозбереження та самозахисту в умо-вах збіднення значної кількості насе-лення України.

Ми з вами розглянули два прикла-ди коли громадяни, є заляканими, те-пер давайте поглянемо на тих, кого ми боїмося. Що це за люди, хто вони такі?

Якщо ми уважно перечитаємо біо-графії всіх високих посадовців, то вия-вимо, що практично усі вони вийшли з "низів". Це наші люди, українці, такі ж як і ми. Вони як і усі раділи неза-лежності України у 1991 році, вони у своїй більшості активно підтримали помаранчеву революцію 2004 року (у всякім випадку під її завершення.)

На рівні місцевих органів влади, та-кож часто можна говорити про те, що ці посадовці "не царського", а просто-го походження. Нібито, усе правиль-но – хто як не ці люди знають біди та проблеми людей? Кого ж тоді ставити на ці посади? Чи не присягалися вони вірою та правдою служити народові? Присягалися і, може, й щиро хотіли йому чесно служити забезпечуючи нор-мальне життя, а насправді все з точні-стю до навпаки. Чотирнадцять років більшість українців прожили в таких злиднях (і продовжують жити), що не знілися радянським людям 60-80-х років у самих страшних снах.

В випадках із жінками, про яких йде мова на початку цієї статті, також виявляється, що "страховиськами" та "терористами" для цих жінок теж

були звичайні українці і настільки прості люди, що аж смішно. Міліціонер вза-галі родом з того ж села – українець і теж за Україну. Чому ж його боятися, як тих сталінських прихвостнів, які зни-щували українських патріотів у часи ма-сових репресій? Цікаво, що і він пово-дить себе так само як ці прихвостні – силою, нахабно фабрикє справи на за-судження, б'є людей і, навіть, не зупи-няється перед тим, щоб вдарити жінку. Ось які перетворення трапляються з людьми, коли вони отримують владу в свої руки. Що ж тепер робити нам – тим, хто страждає від цих "слуг наро-ду"? Далі мовчати та тягнути свої злидні?

Ні, як свідчить сучасна внутрішньо політична практика, нечесні керівники більш за все боятися правди, бо якщо вона впливе, їм прийдеться відповідати за законом за свої шахрайства. Багато розмов зараз ведеться у суспільстві про прозорість дій влади. Багато суспільних рухів та течій наполягає на тому, що досить владі ховатися за гаслом ніби необхідності нерозголошення певної інформації в ім'я безпеки держави. Багато здійснюється для того, щоб викрити тих керівників, які інформацію про зловживання ними владою видають за державну таємницю. І це добре.

Наприклад, якщо прийняти постанову (хай, навіть, на місцевому рівні) про те, що всі дані по зарплаті, а ще краще – про усі виплати (підкреслюю – всі!) будь-яка організація повинна всеприлюд-но розташовувати на видному місці, щоб кожний працівник у будь-який час мав можливість їх бачити, то, я думаю, не було б різних перекручень з зарплатою. Відразу виявилися б і "улюбленці" шефа, і його "протезе", та і сам шеф соромився б перед людьми показувати, скільки він грошей хапає, в той час, коли люди не можуть нормально поїсти. Було б видно, як витрачається бюджет орган-ізації. Я не думаю, що ці дані є таємни-ми або їх висвітлення перешкоджатиме нормальній роботі підприємства. Не до-велось би і працівникам підіймати рево-люцію та вести непосильну боротьбу з знахабнілим начальством. Все стало би на свої місця.

Я вважаю таку прозорість в наданні інформації простим, ефективним і, до-сить цивілізованим засобом для покращення соціально-психологічного кліма-ту і в організаціях, і в регіоні в цілому. Це набагато краще, ніж люди будуть писати анонімні листи або голодувати на площі. До того ж отримання інформації від організацій дозволяє (Закон Украї-ни "Про інформацію").

Доти люди будуть боятися своїх же співвітчизників, які у суспільстві займа-ють вищий шабель, поки не буде у нас прозорості.

А. Лук'яненко

Від редакції. Радісно, що з'явля-ються бажаючі підняти цю проблему і, прикро, що ще такі ми неспівчливі, але є й надія на Бога, що невдовзі оці жінки вимагатимуть права і свободи собі і відповідальності чиновнику-злочинцеві, бо оберуть собі до усякого рівня влади людину, якій довірятимуть, що вона за-хищатиме їхнє законне право.

Актуально:

Президента до суду
Автомобіліст-юрист Володимир Колесниченко подав у Печерський суд Києва скаргу на рішення Президента України Віктора Ющенка про ліквідацію Держав-ної автомобільної інспекції
Міністерства внутрішніх справ.

З точки зору громадського об'єднан-ня "борців За справедливість" такий вчи-нок громадянина В. Колесниченка ви-глядає по меншій мірі дивно. Справа у тому, що коли Президент давав вказівку на ліквідацію ДАІ він тут-таки розпоря-дився тимчасово передати функції ДАІ, іншим структурам правоохоронних органів. Якщо ці органи не змогли забезпечити належний порядок на дорогах, чому б не подавати в суд на них за неналежне (халатне) виконання розпоряджень Пре-зидента?

Навіщо грати на публіку та подавати в суд на Президента?

На нашу думку хтось знову хоче за-робити політичні дивіденти перед вибо-рами.

ДАІ повинно бути ліквідовано хоча б через те, щоб позбавитися тих бандитів, що грабували нас. Звичайно не за раху-нок порядку на дорогах.

Біля стін Верховної Ради

На даний час біля стін Верховної Ради України розбито наметове містечко, яке існує вже декілька місяців. В ньому про-живають люди, які приїхали з різних місць України для того, щоб добитися нормального рішення своїх питань. Вони щоденно пікетують владні установи, мітингують та висувають вимоги щодо скорішого розв'язання їх проблем.

Причиною того, що люди наважилися на „революційні дії”, стало те, що в тих областях, звідки вони приїхали, місцева влада не в змозі нормально і справедли-во вирішувати найбільш гострі питання населення, а часом і сама порушує зако-ни.

В містечку на сьогоднішній день та-ких поодиноких „революціонерів” з різних областей назбиралося біля двад-цяти. Це підприємці, працівники держав-них установ, багатодітні матері та інші люди, які відчули на себе несправед-ливість чиновницького апарату.

Керують діями протестантів та нада-ють їм моральну та юридичну допомогу активісти Всеукраїнського громадського об'єднання „Партія правозахисту”.

Приймальня МВС

працює для громадян

У Міністерстві внутрішніх справ з червня 2005 року працює громадська приймальня. За словами Міністра внутрішніх справ Ю.Луценка це зробле-но для налагодження партнерських сто-сунків міліції з народом.

Також міністр наголосив, що за час знаходження його на посаді, новим кері-вництвом міністерства вже прийнято близько 5тис. громадян, а відтепер ця процедура відбуватиметься у чотири рази швидше.

Щодня, з 11 до 13 години, громадяни матимуть змогу потрапити на прийом до одного з заступників міністра. А кожно-го другого та четвертого вівторка міся-ця з 15 до 17 години прийматиме особи-сто Юрій Луценко.

Від редакції: щоб читачам нашої га-зети роз'яснити умови прийому грома-дян керівниками МВС ми відправили журналістський запит в міністерство. Відповідь опублікуємо.

Актуально:

Жорстокість нелюдів-міліціонерів

Працівниками управління внутрішньої безпеки Головного управління Міністерства внутрішніх справ України в Автономній Республіці Крим викрито у 2005 році десять посадових осіб Кіровського райвідділу (у тому числі заступник начальника райвідділу), які протягом минулого року неодноразово застосовували насилля до місцевих жителів, вимагаючи їх зізнання у здійсненні правопорушень, гроші та матеріальні цінності за не притягнення до відповідальності.

Як повідомляє Департамент із зв'язків з громадськістю МВС України, прокуратурою порушено шість кримінальних справ за перевищення влади чи службових повноважень та здирництво.

Хабарництво міліції починають викривати

Кримінальна справа за повідомленнями газети „Юридичний Вісник України” порушена проти оперуповноваженого відділення кримінальної міліції у справах не-повнолітніх Зарічного ВМ УМВС України в Сумській області за фактом одержання хабара, поєднаного з його вимаганням. Він вимагав та одержав хабар у розмірі 170 доларів США та 2650 грн. від громадянина С. за вирішення питання щодо не притягнення його неповнолітнього сина до кримінальної відповідальності за нібито вчинене ним хуліганство.

Санкція ч. 2 ст. 368 Кримінального кодексу, за якою порушена кримінальна справа, передбачає покарання у вигляді позбавлення волі на строк від 5 до 10 років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк.

Свій з свого шкуру дере

Працівники відділу внутрішньої безпеки Управління Міністерства внутрішніх справ України у Закарпатській області викрили посадових осіб Великоберезнянського районного відділу внутрішніх справ, які в минулому році вирахували з грошового утримання особового складу вказаного відділу близько 7 тис. грн. за отриманий формений одяг. Як повідомили у Департаменті по зв'язках із громадськістю МВС України, прокуратурою району порушено кримінальну справу за ознаками злочину, передбаченого ч. 2 ст. 364 Кримінального кодексу — зловживання владою чи службовим становищем.

Від редакції. Нам відомі випадки скарг людей на нелюдське поводження працівників міліції Хмельниччини і Рівненщини та вимагання хабарів іноді навіть з невинних, але у цих краях очевидно ще корупція захищена найвищими посадовцями, бо коли ми пропонуємо викрити, то, і люди і органи, яким належить це робити бояться. Певне, що тут треба починати з їх керівників, та от хто це зробить?

НЕЗАСУДЖЕНИЙ ГЕНОЦИД

Продовження публікації витягів матеріалів з книги „Великий терор на Хмельниччині” (видання друге, доповнене і виправлене) автори В.А Дмитрик Л.А Савицький та ін. Очікуємо, що з часом читач відгукнеться на цю публікацію, а після закінчення відгуки опрацюємо і теж опублікуємо. Початок в січневому номері Вісника Малозахищених №1(34) 2005р.

ПОМЕР ПІСЛЯ ДОПИТІВ...

2 квітня 1944 року, невдовзі після звільнення Славутчини від німецьких військ, коли вже всі, хто якимось чином служив чи просто допомагав окупаційній владі, були органами виявлені і заарештовані, дійшла черга і до Авраама Парфеновича Піголя, 1890 року народження, українця, який народився і мешкав у с. Манятин Берездівського району. Мав 5 класів освіти. Був безпартійним і неодруженим. В колгоспі не працював, заробляв собі на хліб насущний кустар-одинак шевською справою. Односельчани дійсно платили йому харчами, тому що грошей у них не було.

Авраам служив у царській армії рядовим, а згодом вже й писарем, тому що був допитливим від природи, старанним і швидко опановував науки. Після 1919 року був призначений писарем сільради. В Червоній армії не служив. У 1931 році за «халатне ставлення до своїх обов'язків» був позбавлений права працювати на даній посаді. Тому й працював шевцем-кустарем з 1931 і аж до 1944 року. «Халатність» його проявилась, правда, у тому, що був лояльним до своїх односельчан, яких нова радянська влада вирішила зовсім знищити як клас, — заможне селянство. Село любило і поважало Авраама за його добродушний характер, прагнення усім допомогати, уміння написати якусь «бомагу». Тому в 1941 році, коли прийшли у село німці, люди й вибрали на загальних зборах Авраама Піголя на посаду секретаря сільської управи. Але пропрацював Авраам на цій посаді лише до вересня 1941 року. Він відразу розкусив, що це за «нова влада», «новий порядок». Людина чесна і порядна, він якимось чином зробив так, що через два місяці він полишив управу і знову зайнявся шевською справою. Тобто, відмовився служити окупаційній владі. Це, на той час, погодьтеся, вчинок був героїський. Адже німецька армія наступала, червоноармійці сотнями тисяч здавалися у полон. Дуже багато примирились з думкою, що радянській владі кінець. Ще під час окупації висловлював думки, що «ні німецька, ні московська влада добра народові не принесе. От якби Україна була незалежною і самостійною державою!»

2 квітня 1944 року помічник оперуповноваженого Берездівським РОНКДБ Андреев виписав постанову на арешт і обшук Авраама Парфеновича Піголя. Було накладено арешт і на його домашнє майно. Обшук проводив оперуповноважений Антонов. Свідком чомусь був знову незамінний Максим Карпович Тимчук. У звинувачувальній частині було написано: «У період німецької окупації працював секретарем Манятинської сільської управи. Представляв німецькій владі списки на партійних, радянських активістів, осіб єврейської національності. Проводив серед жителів антирадянську агітацію, пропагував можливість самостійної України як самостійної держави».

Хоча не було виявлено жодного списку за підписом заарештованого. Та й не могло бути. Адже списки склалися після того, як Авраам вже пішов із сільуправи. Списки були, але підписані іншими тодішніми мешканцями села.

Та й перша частина звинувачення не дуже й цікавила органи. А ось друга...

Поруч знаходилася Рівненщина, де все більше розгорялося полум'я народної війни проти червоної імперії. Тодішня влада робила усе можливе, щоб не допустити поширення самостійницьких ідей на сусідній території. Людина вже немолода, Авраам Піголь відчув на собі усю лють і ненависть охоронних псів режиму до прихильників незалежності України. Побой і катування були такими звичними, що нещасний чоловік уже міг признатися, якби цього вимагали, що він є навіть сам Адольф Гітлер.

З протоколу допиту: «Так, я говорив: колективна система господарювання є непридатною для народу, тому що там доводиться багато працювати і мало платять. Я дійсно говорив, що радянська влада погана тим, що не дозволяє мати приватну власність. Пригадую також, що я говорив: «радянській владі не бути в Україні».

«У розмовах з Петром Микитовичем Ковальчуком і Станіславом Терентійовичем Поліщуком я говорив, що тільки тоді український народ буде гарно жити, якщо не буде ні німців, ні радянської влади,

коли Україна буде самостійною державою.

Так, я також говорив, що український народ самостійно, без допомоги якої-небудь могутньої держави, як наприклад, Англія, не зможе добитися своєї незалежності. Ці думки зі мною поділяли Ковальчук і Поліщук.

Петро Микитович Ковальчук мені говорив, що в «Англії ще живе наш Скоропадський, який там піклується про самостійність України».

З протоколу наступного допиту: «Мені не подобалась структура радянської влади, її колгоспна система. Німецька система була також ярмом для українського народу. Я вважав, що лише самостійно, при деякій допомозі Англії чи якоїсь іншої могутньої держави український народ

буде гарно жити. Крім того, з історії українського народу знаю, що існувала Київська держава самостійно, тому вона може бути самостійною і тепер».

Лейтенант РОНКДБ Фірсов, з постанови про арешт:

«...являясь убежденным националистом, распространял устно националистические взгляды, имея целью создания ОУН (п.п. «організації українських націоналістів»).

Цього вже система простити йому не могла, тобто прагнення створення в Манятині ОУН.

Йому не давали їсти, знову жорстоко били. Виснажений і вже немолодий організм не витримав. Заарештований раз за разом втрачав свідомість. Слідчі намагалися вибити якісь прізвища, довести зв'язки з Рівненською ОУН. Проте заарештований нічого не сказав. Відбиті внутрішні органи почали відмирати. Працівники КДБ захвилювались. У травні арештованого Авраама Парфеновича Піголя розмістили в Берездівську районну лікарню. А вже 19 травня він помер. Того ж дня КДБ було призначено медичну експертизу. Лікарями був проведений розтин тіла. Те, що вони там побачили, їх жажнуло. Проте ніхто не хотів потрапити на місце жертви. Висновок медекспертизи лікарів Берездівської райлікарні щодо смерті громадянина Піголя на підставі розтину тіла був таким:

«Смерть настала від раку шлунка». Під висновком є чийсь підпис, але жодного прізвища лікаря. Видно, сором взяв верх над страхом, і жоден з них не поставив свого прізвища. А може й ніхто з них не підписувався, адже на паперах відсутня й печатка закладу.

До того ж ще йшла війна. А війна, як відомо, все списувала... Всі гріхи і навіть злочини.

Р. С. 26 серпня 1998 року Авраам Парфенович Піголь був українською владою реабілітований з наступним формулюванням: «в связи с отсутствием совокупности доказательств его вины». Висновок половинчастий і був виконаний іноземною мовою. Мовою тієї держави, з-під панування якої і мріяв вирватися невинно убієнний, за що й поплатився життям. Реабілітованих — мільйони, лише винуватців немає. І смішно, і гірко...

Філософія юродивих: убиті названі, а вбивць немає, на це накладено табу. А потрібно написати книгу вбитих і поруч обов'язково імена їх катів. Напівправа страшніша востократ від брехні, тому що вбиває віру і надію, які потроху знову починає втрачати наш змучений народ.

продовження витягів у наступних номерах

„ЧОРНИЙ СПИСОК” ІНТЕРНЕТУ НА СТОРОЖІ СПРАВЕДЛИВОСТІ

вас написали засновники сайту:

„Справа очищення влади є загальноносуспільною і надзвичайно важливою справою. Нашою спільною справою!

Тепер кожен вільно може записати до “Чорного списку” державного службовця. Ми не монополізуємо можливість додавати кандидатів до списку. Ця можливість відкрита для всіх. Для поповнення Чорного Списку в Україні

необхідно всього лише:

1. *Пройти коротеньку реєстрацію (тобто написати ваш псевдонім, або справжнє прізвище, електронну адресу, пароль, який потрібен для того, щоб тільки ви і адміністрація сайту мали доступ до ваших даних). Ваші дані нікуди не розголошуються і не передаються.*

2. *Обрати область, регіон або*

рівень влади, куди Ви бажаєте записати кандидата до Чорного Списку.

3. *Записати повністю прізвище, ім'я та по-батькові кандидата, його посаду, місце роботи і детально, чітко, з фактами, нормальною людською мовою і без емоцій викласти обвинувачення, за яким Ви заносите людину до “Чорного Списку”. Бажано зазначати, з яких джерел Вам відома інформація.*

4. *Пам'ятайте: Заносити до Списку треба злочоду, які є державними службовцями або виконують функції держави, а також називаються “громадсько-політичним діячами”. Безпідставне занесення чесної людини буде висіти каменюкою на Вашій совісті. Свобода складання Списку зберігається, але адміністрація Списку залишає за собою право не брати до уваги явно без-*

підставні, брехливі або провокативні повідомлення.”

Ось така інструкція. Єдине хочеться до неї додати, що інформація, яку ви хочете розмістити на сайті повинна мати можливість для перевірки. Наприклад, дуже добре в „Чорний список” проходить матеріал про чиновників, які публічно щось обіцяють зробити для людей, а практично нічого не роблять. В цьому випадку свідками його обіцянок виступають самі люди, яким він вішав локшину на вуха, або засоби масової інформації, які фіксують подібні виступи. Підтвердженням невиконання його слів можуть бути фотографії, відеозаписи, протоколи загальних зборів мешканців або службовців на підприємстві, копії скарг у місцеві органи влади.

На сьогоднішній день в „Чорний список” занесено 299 держслужбовця та громадського діяча. По областях це виглядає так:

Автономна республіка Крим — 8;
Вінницька область — 2;

продовження на 3 стор.

Зараз будь-який український громадянин може поскаржитися на дії чиновників через Інтернет. У всесвітній „павутині” за адресою **www.black page.com.ua** знаходиться сайт, який носить назву „Чорний список в Україні”.

В „Чорний список” заносяться прізвища тих чиновників, хто, наприклад, бере хабарі, або тих, хто своєчасно не виплачує заробітну плату своїм підлеглим. Потрапляють сюди й керівники житлово-комунальних організацій, які не дбають про ремонт будинків та прибирання сміття. Будь-який нечесний та недобросовісний чиновник не може бути застрахований від того, що його прізвище не з'явиться у „Чорному списку” завдяки діям людей, до яких він поставився несправедливо.

Цю ідею створив та втілює у життя киянин Едуард Багіров, який сам неодноразово потерпав від несправедливості та свавілля чиновників. Він та його однопольовці вважають, що „поки усі чиновники впевнені у своїй безкарності, доти Україна вважатиметься країною, де масово порушуються права людини”.

Коли ви зайдете на цю Інтернет-сторінку ви побачите інструкцію, яку для

„ЧОРНИЙ СПИСОК” ІНТЕРНЕТУ НА СТОРОЖІ СПРАВЕДЛИВОСТІ

продовження, початок на 2 стор.

Волинська область – 1;
Дніпропетровська область – 92;
Донецька область – 8;
Житомирська область – 19;
Закарпатська область – 3;
Запорізька область – 0;
Івано-франківська область – 1;
Київська область – 5;
Кіровоградська область – 1;
Луганська область – 2;
Львівська область – 7;
Миколаївська область – 12;
Одеська область – 3;
Полтавська область – 3;
Рівненська область – 0;
Сумська область – 61;
Тернопільська область – 5;
Харківська область – 3;
Херсонська область – 2;
Хмельницька область – 2;
Черкаська область – 3;
Чернівецька область – 3;
Чернігівська область – 3;
м. Київ – 8;
м. Севастополь – 0;
Центральні органи влади – 38;
Громадсько-політичні діячі – 3;
Як бачите, в різних регіонах по-різно-
му люди підійшли до питання гласності.
В деяких областях активність людей ви-
сока, а деяких – нульова, хоча, звісно,
негаразди в роботі державних органів є

всюди.

Автора зацікавило, хто ж знаходить-
ся у Чорному списку по Хмельницькій
області. На сьогоднішній день туди за-
несені дві персони: Коцемір В.Ф. і Ляс-
ковський В.І. Ось що написано на сайті
про цих людей:

Коцемір Віктор Францович,екс-гу-
бернатор Хмельницької області
– Очоловав тіньовий штаб Януко-
вича, чинив тиск на працівників Хмель-
ницької обласної державної адмініст-
рації, займався корупцією, перевищу-
вав свої повноваження.

Лясковський Володимир Іванович,
начальник Городоцького РЕМ м.Горо-
док, Хмельницької обл., ВАТ ЕК”Х-
мельницькобленерго”;

– У другому турі голосування нака-
зав всім працівникам Рему (без винят-
ку) брати відкриті талони для голо-
сування у м.Хмельницькому на користь
провладного кандидата Януковича.
Крім того за рахунок Городоцького
РЕМу (незаконно) у день проведення
голосування Лясковським В.І. були ви-
ділені автотранспортні засоби РЕМу для
перевезення працівників у Хмельниць-
кий, щоб голосування на користь Яну-
ковича В.Ф.

Є очевидним, що Хмельниччина ще
не викриває своїх феноменів злочинства,
а здала лише тих, кого знесло хвилею

Помаранчевої революції. На Рівненщині
і таких ніби нема.

В інших областях вже викривають не
тільки антигероїв Помаранчевої революції,
а й нових “героїв”. Наприклад, читаємо
повідомлення з Київської та Миколаївсь-
кої областей.

Гайсинський Юрій, прокурор Київсь-
кої області. (Зловживання службовим ста-
новищем; корупція; глибокі та тривалі
зв’язки зі злочинним світом.)

Гурський Святослав Владимирович, го-
лова Очаківської райдержадміністрації.
(Корупція, приймав участь у розкраданні
державного майна. В судовому порядку
був визнаний винним. Покарання: штраф
та заборона займати матеріально-відпові-
дальні посади на три роки.)

Андрій Лук’яненко

Від редакції.

Ми підтримуємо позицію авторів не за-
лишатися осторонь тих бурхливих соціаль-
но-політичних процесів, що відбуваються
у наші дні. Якщо Ви знаєте про недобро-
порядність якогось чиновника або гро-
мадського діяча, які звуть себе “елітою
суспільства”, якщо почули щось по теле-
баченню або прочитали в газетах - за-
носьте їх у “Чорний Список”. І не бійте-
ся! Ваші контактні координати залишать-
ся лише у адміністрації сайту. Не лінуй-
теся. Разом очистимо Україну!

НАЕК «ЕНЕРГОАТОМ» НЕ ВИКОНУЄ ПОСТАНОВУ КАБМІНУ УКРАЇНИ

Із 42 млн.грн., обіцяних на розвиток
30-кілометрової зони навколо Хмель-
ницької АЕС, в минулому році виділено
лише 16 млн.

Цього ж року - ні копійки. Лише в
Славутському районі на ці гроші бу-
дується школа у Крупці на 306 учнівсь-
ких місць, а також підвідний газопровід
високого тиску АГРС (Миньківці-Стар-
ий Кривин та Миньківці-Ганнопіль).
Перша гілка прокладається в три черги.
Вже цього року передбачається введе-
ння в дію вищеназваної школи та першої
черги газопроводу Миньківці-Ганнопіль

на дільниці Миньківці-Жуків, що забез-
печить газифікацію сіл Бачманівка та
Жуків. Але цього може не статися, якщо
надані на газифікацію гроші вичерпа-
ються, а нових надходжень не буде. На
ці ж гроші чекають і десятки інших
об’єктів соціально-побутової сфери не
лише у Славутському районі, а й сусідніх
Ізяславському, Білогірському та Ост-
розькому, заплановані у свій час на об-
іцні гроші НАЕК «Енергоатом».

Сьогодні тіж хто обманував людей
під час агітації за будівництво другого
блоку, агітують добудову третього

енергоблока на ХАЕС. І знову чергові
обіцянки. А результати? Напевно,
місцевій владі треба, і депутатам ВР від
нашого регіону проявляти більшу
рішучість. Вперед обіцяне треба
виконати. Тим паче, що з цього приводу
є постановою Кабміну України, якою й
передбачено було ще до пуску другого
енергоблока виділити цих 42 млн. грн.,
а потім запитати в народі згоди не
будівництво третього енергоблоку
ХАЕС.

Іван Висновок
(за повідомленням газети
“Подільський кур’єр”)

НАМ ПИШУТЬ...

Чи не забагато буде?

Усім відомо, що ціни на бензин різко
підвищилися, а за ними піднялися і ціни
на автобусні квитки. Наприклад, місяць
тому водій автобуса брав з мене дві
гривні за проїзд від Славути до Нетіши-
на, то 5 серпня взяв вже 3 грн. Мене
здивувало те, що квиток подорожчав на
1 гривню, а бензин за 1л подорожчав
лише на 50 копійок. Я вирішив провес-
ти деякі розрахунки, і ось що в мене
вийшло.

За основу своїх розрахунків я взяв
такі дані:

- автобус ПАЗ, на якому я їхав,
бере 25 пасажирів (маю на увазі лише
сидячі місця);
 - відстань Славути-Нетішин (з заї-
здом в автопарк і на заправку) стано-
вить 25 км;
 - розхід пального для автобуса (бен-
зин А-76 зі слів водія) 33 л на 100 км.
- З цих цифр виходить, що водію тре-
ба купити приблизно 9 л пального для

того, щоб проїхати від Славути до Не-
тішина. За цей бензин він віддасть:

- 24 грн 30 коп. по старих цінах (9 л
помножити на 2 грн 70 коп. за 1л).
- 28 грн 80 коп. по нових цінах (9 л
помножити на 3 грн 20 коп. за 1 л).

Тобто, по нових цінах він заплатить
за бензин усього на 4 грн 50 коп.
більше, ніж раніше.

Тепер подивимось, що заплатять 25
пасажирів внаслідок підняття цін на
квитки:

- 50 грн заплатять пасажирів водію по
старих цінах (25 чоловік по 2 грн)
 - 75 грн заплатять пасажирів водію
по нових цінах (25 чоловік по 3 грн).
- Прибуток, який отримує водій: по ста-
рих цінах буде - 50 - 24,3=26,7
по нових цінах - 75 - 28,8=47,2

Тобто, ми бачимо, що при нових цінах
прибуток водія різко збільшується (47
грн 20 коп. проти 26 грн 70 коп.). Різниц-
ця - 20 грн 50 коп. Це і є чистий дохід

для водія від підвищення цін на пальне і
подорожчання бензину він компенсує, і
ще отримає додаткові гроші.

Врахуйте те, що в автобус завжди на-
бивається пасажирів набагато більше, ніж
25 чоловік. Не знаю, як у вас, а в мене
складається таке враження, що автопере-
візники заробляють на цих підвищеннях
непогані гроші. Чи не забагато їм буде?

Я підрахував для рейсу Славути-Не-
тішин ціну квитка після подорожчання
бензину на 50 коп. - квиток повинен бути
дорожчим лише на 18 коп.!

Цікаво, як проводили розрахунки ті,
хто піднімав ціни на квитки? Якщо вони
враховували лише дорожчання бензину,
то ціна не повинна була піднятися більш
як на 20 коп. за 25 км. Якщо враховува-
ли, щось інше, хай скажуть про це людям
та розумно пояснять, а не брешуть, що
бензин подорожчав.

Василь Ішук
постійний пасажир

Ходіння по муках

Трапилося так, що в мене з’явилися
гроші, які я заробив працюючи за кор-
доном. На радощах ми із дружиною мет-
нулися купляти все, що потрібно для
нормального життя, бо у нас нічого не
було (останнім часом, навіть, спали на
підлозі). Купили багато чого, але по-
купки до цих пір не радуєють, а, навпа-
ки, приносять більше клопоту та хви-
лювань. Причина тому - дуже низька
якість придбаних товарів. Ось дивить-
ся, що ми купили і що сталося з цими
„товарами” за дуже короткий проміжок
часу (майже усі товари є українського
виробництва):

1. двоспальне ліжко - через місяць
зламалась одна з нижніх опорних рей-
ок і через це в середині ліжка утвори-
лась яма.

2. диван з комплекту м’якої части-
ни - через два тижні зламалось щось
всередині матраца і через це права час-
тина дивану схилилася набік.

3. пилюмок „Скарлет”(українсько-
го виробництва) - в перший день експ-
луатації розкололась щітка на трубі.

4. змішувач води у ванну - через
два місяця почала бігти вода через всі
вентилі.

5. гірський велосипед (виробник -
Київський завод) - в перший день зла-
мався перемикач передач, через тиж-
день перестали працювати гальма.

6. світільник-бра - в перший день зла-
мався вимикач.

7. чайник із свистком - не свиснув
жодного разу, через тиждень розколо-
лась кришка.

Як кажуть: і сміх, і гріх. Тепер я
зайнятий тим, що намагаюся відстояти
свої права перед продавцями, які об-
винувають мене у неправильній експ-
луатації їхнього товару. Чесно кажу-
чи, дуже важко з ними боротися, бо
стоять вони „на смерть”. Дуже жаль мені
своїх грошей, що я заробив нелегкою

працею. Тепер жалкую, що вклав ці
гроші у вітчизняного виробника, хоча
мені друзі пропонували купувати імпорт-
ний товар.

Чому така низька якість товарів вітчиз-
няних виробників? Хто-небудь займаєть-
ся перевіркою того, що випускають наші
заводчани?

Григорій Гнатюк

Від редакції. Нажаль читачу-допису-
вачу очевидно не відомо, що кращий кон-
троль за якістю товару проводиться спо-
живачами. Гуртуватися треба в організа-
цію і боротися за якість купленого. Лише
це дієво покращує якість товару. Нажаль
споживчі товариства ті, що є здебільшо-
го фіктивні і насправді не захищають спо-
живача. Нажаль ми ще соромимось на-
звати виробника, продавця - а так якість
не покращиш. Тобто, чи ми будемо мати
якісний товар багато залежить від нашої
з Вами активності, мужності і наполегли-
вості у боротьбі за свої права.

Актуально:

У військоматі викрили групу хабарників

Співробітниками Донецького
відділу УБОЗ припинена діяльність
злочинної групи, що займалася хабар-
ництвом. Група складалася з праців-
ників одного з військоматів Донець-
ка, повідомляє Інтернет-газета Дон-
басу.

До складу групи входили офіцер
- начальник відділення - і два
лікарі. Схема одержання хабарів була
простою: начальник відділення у бесіді
з призовниками цікавився їх матері-
альним становищем і їхнім “бажанням”
служити у Збройних Силах, а потім
направляв до лікарів, які й ставили
необхідний - непризовний - діаг-
ноз.

За місцем проживання і роботи зло-
вмисників знайдені речові докази, які
підтверджують їхню злочинну
діяльність. Військовою прокуратурою
Донецького гарнізону порушено кримі-
нальну справу за ознаками ч. 2 ст.
368 КК України (отримання хабара
шляхом вимагання). Обрано запобіж-
ний захід - підписку про невиїзд.

Медичне обладнання - за завищеними цінами

Прокуратура Львівської області по-
рушила кримінальну справу-за ч. 2 ст.
364 КК України стосовно посадових
осіб головного управління охорони
здоров’я Львівської ОДА за фактом
зловживання службовим становищем.

Як поінформувало Західну інфор-
маційну корпорацію джерело у пра-
воохоронних органах, під час розслі-
дування встановлено, що посадові осо-
би, обіймаючи посади, пов’язані з ви-
конанням організаційно-розпорядчих
та адміністративно-господарських обо-
в’язків, умисно, в інтересах третіх
осіб, закупили медичне обладнання за
завищеними цінами, чим завдали дер-
жаві збитків на 162 тис. грн.

Всупереч службовим обов’язкам

Маріупольська міжрайонна приро-
доохоронна прокуратура виявила фак-
ти забруднення прибережної захисної
зони Азовського моря на території Ви-
ноградненської сільської ради Ново-
азовського району Донецької області.
Причетними до цього виявилися по-
садові особи, які за своїми службо-
вими обов’язками повинні стояти на
варті природи.

Зокрема, як повідомили у прес-
службі прокуратури Донецької об-
ласті, інспектор Приазовської регіо-
нальної екологічної інспекції, переви-
щивши свої службові обов’язки, без
проведення екологічної експертизи та
розробки проекту відповідних робіт
дав незаконний дозвіл на розміщення
будівельних відходів на узбережжі
Азовського моря. Це спричинило загро-
зу для навколишнього середовища
і завдало збитків на суму більше 136
тисяч гривень.

За даним фактом природоохорон-
ною прокуратурою щодо посадовця
порушено кримінальну справу, його
звільнено із займаної посади.

Декана факультету затримали за хабар

Прокуратура Криму при взаємодії
з працівниками ГУ МВС в Автономній
Республіці Крим викрила факт вима-
гання хабара за сприяння у складанні
вступних іспитів на факультет украї-
нської філології та українознавства
Таврійського національного універси-
тету імені Вернадського.

Як повідомили в прес-службі
прокуратури АРК, декан цього
факультету був затриманий у своєму
службовому кабінеті під час отриман-
ня хабара у розмірі 2 тис. доларів.
За даним фактом прокуратура Сімфе-
рополя порушила кримінальну справу
за ч. 2 ст. 368 Кримінального кодексу
(отримання хабара шляхом вима-
гання). Проводяться слідчі дії та опе-
ративно-розшукові заходи, спрямовані
на встановлення інших фактів вима-
гання та отримання хабарів під час
складання вступних іспитів у вищі
навчальні заклади.

Юридична консультація

ВІДПУСТКА ПЕРЕД ЗВІЛЬНЕННЯМ НАДАСТЬСЯ НЕ ЗАВЖДИ

Ми звільняємо працівника за прогули, але він не використав на цьому підприємстві своє право на відпустку і вимагає її надання. Чи зобов'язані ми надати йому відпустку за таких умов, чи можемо замінити її грошовою компенсацією?

Згідно із вимогою зі ст. 3 Закону "Про відпустки" за бажанням працівника у разі його звільнення (крім звільнення за порушення трудової дисципліни) йому має бути надано невикористану відпустку з подальшим звільненням. Тобто законодавством визначається, що роботодавець зобов'язаний на прохання працівника надати йому відпустку перед звільненням. Проте з цього правила передбачено винятки, зокрема, якщо працівник звільняється за порушення трудової дисципліни, обов'язок надання відпустки на прохання працівника не виникає. Отже у працівника є право вимагати, а у роботодавця є обов'язок задовольнити вимогу працівника надати відпустку перед звільненням лише у випадку, якщо звільнення відбувається не за порушення трудової дисципліни.

Відповідно до п. 4 ст. 40 КЗпП у випадках прогулів без поважних причин власник або уповноважений ним орган має право розірвати трудовий договір з таким пра-

цівником достроково. Відповідно до ст. 147 КЗпП передбачено стягнення за порушення трудової дисципліни, зокрема у вигляді звільнення. Здійснення працівником прогулів без поважних причин кваліфікується як порушення трудової дисципліни.

Право та порядок отримання працівником грошової компенсації за невикористані щорічні

відпустки зазначено у ст. 24 Закону "Про відпустки" та ст. 83 КЗпП. У зазначених статтях цих нормативних актів не передбачено умов, які б забороняли виплачувати грошову компенсацію працівникові за невикористану щорічну відпустку в разі його звільнення за прогули.

Таким чином, у разі звільнення працівника за порушення трудової дисципліни він не має права вимагати надання йому невикористаної відпустки. За відсутності права на відпустку йому залишається тільки право взяти грошову компенсацію за невикористану відпустку, у виплаті якої роботодавець не має права відмовити.

ЧИМ ВІДРІЗНЯЄТЬСЯ НЕПОВНИЙ РОБОЧИЙ ЧАС ВІД СКОРОЧЕНОГО?

Неповний робочий час (ст. 56 Кодексу законів про працю — далі КЗпП) — це встановлений угодою сторін робочий час у межах нормальної його тривалості, протягом якого працівник повинен виконувати свої трудові обов'язки. Зменшення норми робочого часу є умовою участі працівників у суспільно корисній праці. Законодавець не обмежує кола осіб, для яких допускається робота на умовах неповного робочого часу. У реалізації встановленої законодавцем правової норми лежить принцип добровільності. Визначення за громадянами права на неповний робочий день не створює для підприємства обов'язковості прийняття будь-якого бажаного працівника на цих умовах. Неповний робочий час встановлюється тільки шляхом досягнення відповідної згоди між сторонами трудового договору. Але для деяких категорій громадян встановлено інший правовий режим. Так, право вимагати встановлення неповного робочого часу відповідно до медичних рекомендацій належить інвалідам (ст. 172 КЗпП України). На прохання вагітної жінки, яка має дитину до чотирнадцяти років або дитину-інваліда, в тому числі таку, що знаходиться під її опікуванням, або здійснює догляд за хворим членом сім'ї відповідно до медичного висновку, роботодавець зобов'язаний встановлювати їй неповний робочий день або неповний робочий тиждень. Оплата праці в цих випадках провадиться пропорційно відпрацьовано-

му часу або залежно від виробітку.

Відмінністю неповного робочого часу від скороченого є сам факт встановлення його тривалості: при неповному — вона встановлюється за згодою сторін, при скороченому — законодавством. Скорочений робочий час є повною мірою тривалості праці, встановленої для визначених умов праці, або певних категорій працівників. Оплата праці в цих випадках проводиться як за робочий час нормальної тривалості.

Відповідно до ст. 51 КЗпП України скорочена тривалість робочого часу встановлюється для таких категорій працівників:

для працівників віком від 16 до 18 років — 36 годин на тиждень, а для осіб віком від 15 до 16 років (учнів віком від 14 до 15 років, які працюють у період канікул) — 24 години на тиждень;

для працівників, зайнятих на роботах з шкідливими умовами праці, — не більш як 36 годин на тиждень (перелік виробництв, цехів, професій і посад з шкідливими умовами праці, робота в яких дає право на скорочену тривалість робочого часу, затверджується в порядку, встановленому законодавством).

Скорочена тривалість робочого часу може встановлюватися за рахунок власних коштів на підприємствах і в організаціях для жінок, які мають дітей віком до 14 років або дитину-інваліда.

ПЛАТА ЗА ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНІ ПОСЛУГИ

Чи маю я право не сплачувати за житлово-комунальні послуги, якщо я не проживаю у квартирі?

Відповідно до Закону "Про житлово-комунальні послуги який визначає основні засади організаційних, господарських відносин, що виникають у сфері подання та споживання житлово-комунальних послуг між їхніми виробниками, виконавцями і споживачами, а також їхні, права та обов'язки, споживач має право на «сплату вартості житлово-комунальних послуг за період тимчасової відсутності споживача та/або членів його сім'ї при відповідному документальному оформленні

матеріал до друку підготував Олександр Добровольський

СПАДКОЄМЦЯМ ПОМЕРЛИМ У 2005Р. КОМПЕНСУЮТЬ БІЛЬШЕ

Вкотре розпочата виплата компенсацій вкладникам колишнього Ощадбанку СРСР. Ці виплати здійснюють відділення Ощадбанку України у відповідності з Постановою Кабінету Міністрів України №409 від 30 травня 2005 року.

Розміри виплат цих компенсацій такі: 50 грн. (але не більше залишку проіндексованого вкладу отримують вкладники, які не отримали компенсацію протягом 2002-2004 року;

150 грн. (але знову ж не більш залишку проіндексованого вкладу) — отримують спадкоємці вкладників, померлих у 1997-2004 роках, які не отримали компенсацію протягом 1997-2004 років;

500 грн. (також не більше залишку

проіндексованого вкладу) — виплатяться спадкоємцям вкладників, померлих у 2005 році.

Для отримання грошей необхідно мати з собою паспорт, ощадну книжку, а також документи, що підтверджують право вашої спадщини.

Згідно цієї ж Постанови продовжується викуп облігацій Державної цільової безпроцентної позики 1990 року за видами товарів, що не були викуплені відповідно до постанов, а саме: мікрохвильових печей, холодильників „Мінськ”, „Бірюса” та ЗІЛ, швейних машин „Зіг-заг”, пральних машин „Вятка”, персональних побутових комп'ютерів, кольорових телевізорів, мотоциклів з коляскою, відеомагнітофонів та міні-тракторів.

ВИКРИТО СЛАВУТСЬКУ АФЕРУ

Податківці Хмельницької області викрили фінансову аферу, у результаті якої в бюджет не надійшло більше 190 млн грн.

Тіньову схему, яка дозволила ухилитись від сплати податків, використовували керівники одного з приватних підприємств області. Як повідомили ЛІГАБізнесІнформ у прес-службі Державної податкової адміністрації України, вказана компанія діяла у місті Славути і спеціалізувалась на придбанні та реалізації нафтопродуктів. На початку року бізнесмени уклали ряд договорів щодо купівлі великих партій пального та сирої нафти у двох київських поставальників. Операції на загальну суму більше 1 млрд 140 млн грн. були відображені у бухгалтерському звіті та податкових накладних.

Однак при податковій перевірці документації фірми було встановлено, що купівля і реалізація нафтопродуктів

відбулась лише на папері. Крім того, виявилось, що столичні підприємства, котрі нібито поставляли бізнесменам сировину, насправді фіктивні, жодної фінансово-господарської діяльності вони не ведуть і зареєстровані на підставних осіб.

За фактом ухилення від сплати податків в особливо великих розмірах порушено кримінальну справу відповідно до ч. 3 ст. 212 Кримінального кодексу України.

Від редакції. З огляду на замовчування у назві прізвищ, аферу не вважають за суспільно-важливу для її викорінення. Чи не готується варіант — підігнати під амністію злодіїв, за вкрадені ними у народу мільйони?

Посміємось з себе, щоб з нас не сміялися

Взявся

В одному селі хтось у селян став курей красти. А зловити злодія не вдавалося.

Тоді один старий дід і каже:

- Я спіймаю злодія, тільки принесіть для мене довгу мотузку.

Вивів дід селян на вигін, розіклав мотузку і каже:

- А тепер усі беріться за неї.

Почекав трохи і кричить:

- Ну, всі взялися?

- Всі! — кричать селяни.

- Та чи всі? - знову дід.

- Всі! Всі!

- І той, хто курей краде, взявся?

- Взявся! — озвався злодій.

Коли без жартів

Двоє так лаялися, так розмахували руками, що одному дісталося по носі.

- Ти що, серйозно?... — питає потерпілий.

- А якщо серйозно, то що?

- Ну, то вважай, що тобі повезло, бо я жартів не люблю!

Не слід хвилюватися

- Прокинься, чоловіче, здається, по хаті злодій ходить!

- А тобі шкода? Хай ходить, аби не поцупив нічого.

Погані слова

Сестричка скаржиться татові на братика:

- Татку, а він говорив погані слова.

- Що-о?! Я йому поговорю. Ану, скажи, Юрку, які слова ти говорив?

- Ага, які... Такі, як ви говорите, коли з мамою сваритеся, - схлипнув малий.

Сказання мудрих

Не вір, що життя — це тільки перехід в інших світ, і що нам добре може бути лише там. Це неправда. Нам повинно бути добре тут, на цьому світі. І для того, щоб нам було добре тут, на цим світі, нам потрібно тільки так жити, як хоче Той, Хто послав нас в нього.

Людина пошкодить собі шлунок і скаржиться на обід. Так саме з людьми незадоволеними життям. Ми не маємо права бути незадоволеними цим життям. Якщо ж нам здається, що ми незадоволені нею, то це означає тільки те, що у нас є підстави бути незадоволеними собою

Л.М.Толстой

“Вісник малозахищених”

Інформаційна громадсько-політична газета.

Засновник - ГО “З'єднання борців “За справедливість”.

Свідоцтво про державну реєстрацію КВ № 9485 від 11.01.2005 р.

Голова редакційної ради
Анатолій Войтко

Газета виходить двічі на місяць
Розповсюдження газети безкоштовне, для передплатників і бажаних купити у роздріб за пільговою ціною.
Передплатний індекс **08697**.
Ціна 42 коп. на місяць
Програмні цілі: захист інтересів скривджених, принижених, знедолених і несправедливо ображених; надання консультацій
Виявляйте, картайте, допомагайте -
ГУРТОМ ПОБОРЕМО

Редакція не завжди поділяє позиції авторів публікацій; залишає за собою право редагувати та скорочувати тексти, змінювати заголовки.
Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних назв та інших відомостей несуть автори публікацій.
Листування з читачами - тільки на сторінках газети.

У разі передруку посилення на “Вісник малозахищених” обов'язкове

Адреса редакції:
вул. Набережна, 7, м. Нетішин, Хмельницька обл., індекс 30100
тел.: (03848) 3-22-14,
факс: (03848) 3-45-23
e-mail: zbzs@nh.km.ua

Банківські реквізити:
р/р 26004732741350 в Рівненській обласній філії УСБ м. Острог, МФО 333012, Код ЗКПО 22764531
Газета друкується у
ВАТ “Рівненська друкарня”
вул. Київська, 10, м. Рівне, 33027
e-mail: druk@rivne.com
Тираж: 1500 Зам. №242